

sønderjydske Befolkning neppe kunde være bekendt at løbe til Højesteret, fordi den danske Lovgivningsmagt vilde indføre de Love i Sønderjylland, som er gældende over hele det øvrige Land. Det har jeg sagt, og det staar jeg ved. Jeg anser det for lidet ønskeligt, at Menighedsraadene nede hos os fremkalder en Højesteretskendelse af de og de Grunde, og jeg vilde egentlig anse det for en af de største Ulykker, der kunde hænde os, hvis en saadan Sag blev vundet ved Højesteret, for jeg tror, at vi da kunde tage i Sympati ud over det øvrige Land meget større Værdier end dem, vi kunde vinde gennem en saadan Retskendelse.

Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen sagde, at han ønskede, jeg skulde hjælpe til, at dette Lovforslag fik en hæderlig Begravelse i et Udvalg. Jeg kan godt forstaa efter det ærede Medlems Standpunkt, at han har det Ønske, men jeg tænker ikke, det ærede Medlem vil være forbavset over, at jeg ikke kan tjene ham med at efterkomme dette Ønske. Jeg maa tværtimod gøre, hvad der staar i min Magt, for, at der kan komme noget reelt ud af det Lovforslag, her foreligger, og det vilde være mig en Sorg, hvis det hele skulde løbe ud i Sandet.

Det ærede Medlem udtalte, at han vilde beklage, om Menighedsraadsvalgene skulde foregaa efter de Linier, der skabtes for og imod det foreliggende Lovforslag. Det kan jeg godt forstaa, og jeg deler i og for sig denne Anskuelse, men jeg gad nok vide, hvordan det skulde kunne undgaaes. Som det er nu, hvor Menighedsraadsvalgene ikke er foretaget efter disse Delingslinier, staar det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen og tager Menighedsraadene til Indtægt for, at den sønderjydske Befolkning staar paa det Standpunkt, han staar paa. Vil man saa kunne undre sig over, om den sønderjydske Befolkning ved næste Menighedsraadsvalg reagerer paa den Maade, at de siger: Det vil vi ikke finde os i, derfor bliver vi tvunget til at indtage vort Standpunkt til Menighedsraadsvalgene efter disse Delingslinier?

Jeg skal dernæst gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. H. P. Hanssen (Nørremølle). Det ærede Medlem sagde overfor en Udtalelse fra det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen og mig om, at der i og for sig ikke var noget til Hinder for, at vi kunde gennemføre dette Lovforslag, som jo er Lov i hele det øvrige Land, der var ingen tekniske Vanskeligheder derved, men vi kunde ikke gøre det, fordi der var en Stemning i de sønderjydske Landsdele, som det ikke vilde være ønskeligt at lade upaaagtet — saadan

omtrent tror jeg, Ordene faldt. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at man selvfølgelig ikke unødigt skal saare de Følelser, som nu en Gang af en eller anden Grund er til Stede nede hos os, men jeg tror ikke, at dette Argument gælder netop i dette Tilfælde, fordi Følelserne paa dette Omraade er saa overordentlig delte. Der vil være i alt Fald en meget stor Brøkdelen af Befolkningen, hvis det ikke er Halvdelen eller Flertallet, som vil føle sig saaret i sin Retsbevidsthed, hvis vi vedvarende paa dette Omraade skal have Særlovgivning.

Jeg vil dernæst gerne gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Holger Andersen. Det ærede Medlem kom igen ind paa en Omtale af Grundbogens Betydning og sagde, at det, der gik igennem det hele, var, at Grundbogen var et Middel til at undgaa Tvivl og Usikkerhed med Hensyn til Ejendomsretten — det er vist med faa Ord omtrent, hvad der laa i det, det ærede Medlem sagde. Nu var der den Forskel paa det ærede Medlems Udtalelser første og sidste Gang, han havde Ordet, at det ærede Medlems Tale var første Gang Citater og anden Gang et Resumé. Jeg har, som sagt, fulgt Citaterne meget nøje, da de blev oplæst første Gang, og har gentagende fundet netop det Udtryk, at det, man hindrede, var, at der var dertil uberettigede, som fik Lejlighed til at skaffe sig Indflydelse paa Ejendomsretten til disse Jorder. Men til uberettigede kan jeg for mit Vedkommende ikke regne den danske Lovgivningsmagt, og jeg synes egentlig, det er underligt, at vi stadig skal blive staaende ved, hvad Konsistoriet i Kiel har sagt og ment. Det kan dog hverken med Hensyn til Ejendomsforholdet i sig selv eller med Hensyn til Fortolkningen være afgørende, hverken for den danske Regering og Rigsdag eller for de danske Domstole, hvad Konsistoriet i Kiel i sin Tid har ment. Hele Grundbogsordningen er noget, der er af saa ny Dato, at den absolut ikke kan have ændret det bestaaende Forhold. Det indrømmede det ærede Medlem Hr. Holger Andersen i Grunden ogsaa, idet han i sin sidste Tale sagde, at Konsistoriet i og for sig havde ment, at Ejendomsforholdet var utvivlsomt, der var ingen Tvivl med Hensyn til det, men det gjaldt kun om at faa Grundbogs-historien indført i en Form, saa der ikke kunde blive Anledning til Tvivl senere. Denne Udtalelse af det ærede Medlem viser jo i Grunden, at der efter hans Opfattelse ikke er skabt nogen ny Ret ved Indførelsen af Grundbogen.

Saa er der jo fra forskellige Sider